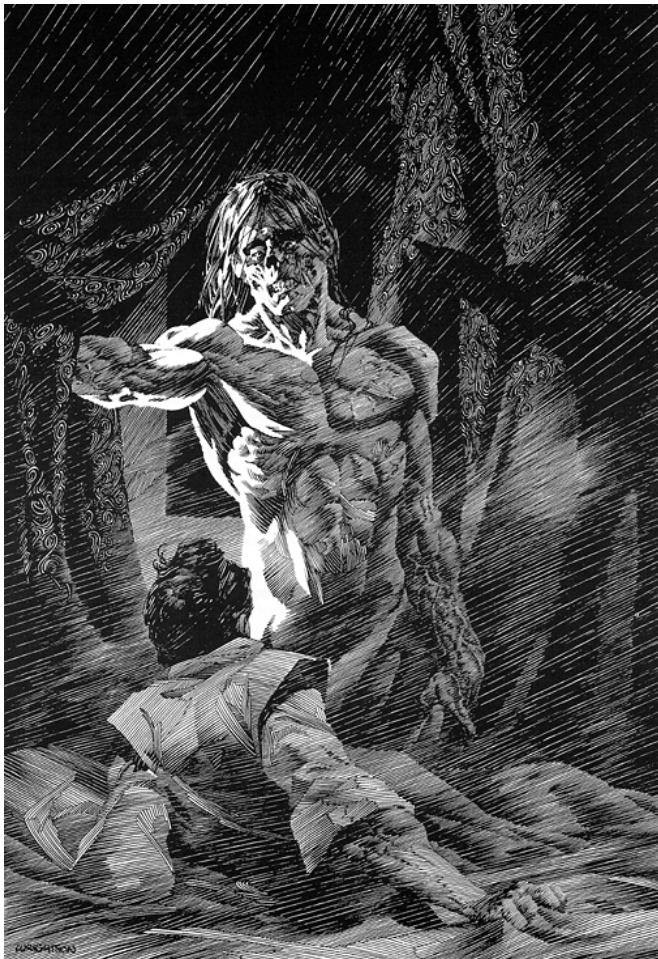

Лета 1816., на Женевском језеру, у посету лорду Бајрону у његов летњиковац дошао је млади брачни пар Шели. Но, пре него што завиримо кроз прозор овог летњиковца морамо прво нешто рећи о чувеном песнику и списатељици за чије сте дело бар чули ако не и прочитали или погледали филм рађен по њему.

Персија Шелија и Мери везивала је љубав на први поглед. Упзнали су се 1812. А Мери је била тек петнаестогодишњакиња. Упркос томе што је Перси био ожењен они су се сусретали на гробу њене мајке где је Мери имала навику да чита и напамет учи мајчине књиге. Шели је често говорио да је она једина која може као он да осети поезију и разуме филозофију. Убрзо су одбегли и извесно време живели су невенчано и доста су путовали. Мери је чак и затруднела али је изгубила дете. Касније је често имала ноћне море у којима њено дете оживљава након што га она и Перси греју поред ватре. Венчали су се у децембру 1816. Само две недеље након смрти Персијеве супруге Харијет која се удавила у једном лондонском језерцету.

⋮

Вратимо се на олујну ноћ 16. јула 1816. у вили Диодати, на Женевском језеру где су осим Бајрона, Мери и Персија били присутни и Клер, Мерина сестра и Бајронова љубавница са којом је имао и ћерку Алегру, и Џон Полидори, Бајронов пријатељ и лекар. Њих петоро су те вечери читали текстове мистике, страве и ужаса о духовима у напуштеним дворцима. Међутим, Шели је напустио

собу у којој се све то одигравало, био је блед и обливен хладним знојем. Објаснио је да је текст био неиздрживо сугестиван. Након тога склопили су опкладу. Наиме, свако од њих је морао да напише причу са елементима натприродног након чега ће бити одлучено чија је најбоља. Знано се да је то заправо такмичење између Бајрона и Шелија а да су остали учесници само статисти. Време је показало да су статисти написали значајнија дела од самих учесника.

Деветнаестогодишња Мери написала је кратку причу о доктору Франкенштајну коју је у наредних годину дана разрађивала и претворила у роман "Франкенштајн, или модерни Прометеј". Било је то прво право СФ дело у историји светске књижевности. Списатељица у свом роману инсистира оно о чему пише није никакав сан, визија, бајка, алегорија већ нешто што се догађа на јави. Управо то инсистирање на стварима које још не постоје али за које наука тврди да би

могле бити стварне чини овај роман СФ романом.

Полидори је започео причу "Вампир" чији главни негативац много подсећа на Бајрона. Та прича била је прекретница да се читав под-жанр вампиристичког хорора пребаци на нове стазе. Тако вампири више нису само сеоска створења која лутају по

шумама.

Шелијево перо те ноћи није било
наклоњено папиру. Бајрон је
написао кратку причу, одломак, из
неког романа о вампирима.